

De Federatie van Rasverenigingen *een vliegende start met hopelijk een behouden landing in 2009*

Begin maart 2008 kwamen we voor het eerst bij elkaar. We waren op die eerste bijeenkomst met zo'n twaalf stichtingen, rasverenigingen, vriendenkringen et cetera en hadden nog geen idee dat dit aantal in korte tijd zou verdubbelen. Iedereen had zijn eigen verhaal om niet bij een erkende rasvereniging aangesloten te willen zijn. We werden het snel eens dat de Federatie slechts één doel zou kennen:

de Raad van Beheer ertoe te bewegen meer verenigingen per ras te erkennen.

Dit was snel geformuleerd, maar de wegen om onze doelstelling te bereiken waren lastiger. Het eerste probleem was dat we niet georganiseerd waren. Dat maakte ons ook onzichtbaar. Er was geen platform waarop we gezamenlijk naar buiten konden treden. Dit probleem werd opgelost door het maken van een eigen website, waarbij elke vereniging die niet was erkend door de Raad van Beheer werd uitgenodigd zich bij de Federatie aan te sluiten. Toen de website eenmaal online was, traden in korte tijd meerdere verenigingen toe. Om een en ander ook werkbaar te houden, werd besloten een werkgroep te formeren die zou bestaan uit vijf leden. De werkgroep zou alle stappen voorbereiden en terugkoppelen naar de leden.

De eerste stappen waren erop gericht een ingang te vinden waarmee we onze doelstelling zouden kunnen realiseren. In gesprekken met anderen werd ons op de mogelijkheid van de NMA gewezen. In Nederland moeten organisaties voldoen aan de eisen die in de mededingingswet worden gesteld. Het viel ons onmiddellijk op dat de Raad hieraan niet voldeed.

De Raad van Beheer had inmiddels een commissie samengesteld die de Kansen en Bedreigingen van de NAK (dat is de niet door de Raad erkende kynologie) moest onderzoeken. De invalshoek die de commissie koos, is exemplarisch voor de wijze waarop de Raad opereert. Men vroeg uitsluitend aan de erkende rasverenigingen wat de oorzaak voor het ontstaan van niet aangesloten kynologie zou kunnen zijn. De erkende rasverenigingen moesten een schatting maken van het aantal leden van de NAK. Met verbazing hebben wij de conceptnota van de commissie en de daarop volgende notitie "Ging het maar om de hond" gelezen.

Zonder ooit met een lid van de NAK gesproken te hebben, werden conclusies getrokken:

– de voornaamste aanwijsbare – redenen zijn onenigheid binnen de vereniging, overregulering en miscommunicatie of relatie problemen. De emoties spelen vaker een rol dan zakelijke aspecten of de hond zelf.

Op zijn minst zou de Raad van Beheer hoor- en wederhoor moeten toepassen voordat conclusies worden getrokken in een notitie voor de leden.

Onze conclusie is dan ook dat er *over* de NAK wordt gesproken en niet *met* de NAK. Vervolgens wordt een plan van aanpak voorgesteld waarmee heel veel geld en energie is gemoeid. De conclusie is dat de erkende rasverenigingen zich moeten onderscheiden van de NAK. Enorme bedragen moeten worden gereserveerd voor uitgebreide publiciteitscampagnes. Geld dat de erkende rasverenigingen vanzelfsprekend moeten ophoesten.

Verder is het toverwoord samenwerking! Waar samenwerking de afgelopen twintig of dertig jaar op een fiasco is uitgelopen, zou dat nu ineens moeten lukken. Het tweede toverwoord? Mediators! Professionele hulpverleners moeten gaan masseren. De rasverenigingen vinden het een prima idee, zolang ze de mediators maar niet zelf hoeven te betalen. Het idee is de afvallige schaapjes weer in de moederkring terug te halen. Ik wil

niemand illusies ontnemen, maar persoonlijk vind ik het weggegooid geld dat veel beter aan een ander doel besteed kan worden.

De erkende rasverenigingen zijn tegen tweede of derde rasverenigingen. Dat spreekt vanzelf. Het is alsof je aan een kalkoen vraagt of Kerstmis afgeschaft moet worden. Maar tweede rasverenigingen bestaan, of de erkende verenigingen dat nu leuk vinden of niet! De trend van meer verenigingen per ras is niet meer te stoppen. Meerdere verenigingen binnen hetzelfde ras kunnen elkaar inspireren, motiveren en optillen naar een hoger niveau als ze gelijkwaardig aan elkaar zijn, dus erkend door de Raad van Beheer. Op deze manier is nog nooit door de erkende kynologie naar dit onderwerp gekeken.

Men moet de uitdaging aangaan, in plaats van star vast te houden aan de verworven monopolieposities. Het argument is dat men versnippering vreest. De werkelijke reden is angst voor gezonde concurrentie waarbij aan mondige, moderne burgers een keus wordt geboden. Een keus voor de consument bij welke vereniging men zich het best thuis voelt.

De 25 bij de Federatie aangesloten rasverenigingen hebben eerst geprobeerd met de Raad van Beheer in gesprek te komen. Toen dat onmogelijk bleek, is begin september 2008 een klacht ingediend bij de Nederlandse Mededingingsautoriteit, de NMa, wegens overtreding van de mededingingswet. Want alle mediators ten spijt, ook de Raad van Beheer moet zich aan de wet houden. In de klacht werd uiteengezet dat de Raad in strijd handelt met nationale en Europese wet- en regelgeving door monopolieposities en kartelvorming te bevorderen. Dit beleid benadeelt verenigingen en fokkers die toelating en erkenning wensen, aan dezelfde eisen voldoen, maar geweigerd worden met als enige argument dat er al een vereniging is erkend voor het ras. Maar dat is niet alles. Alle beslissingen op kynologisch gebied worden genomen door de brancheorganisatie Raad van Beheer. De leden van de Federatie mogen geen gebruik maken van keurmeesters van de Raad en er wordt hen tal van andere faciliteiten onthouden. Zij moeten ook veel meer betalen voor hun nestaangiften. De voorbeelden zijn overduidelijk en talrijk. Er volgde een spannende tijd voor de Federatie, want de NMa neemt lang niet alle klachten in behandeling. Onze leden moesten veel gegevens ophoesten om een aanmerkelijk belang aan te tonen.

Eind december 2008 kwam de doorbraak. De NMa had de klacht van de Federatie in behandeling genomen. Dat betekent dat de NMa zal onderzoeken of de Raad van Beheer de bepalingen van de mededingingswet schendt. Het is niet van belang of de erkende rasverenigingen het daar mee eens zijn of niet. Een aantal leden van de werkgroep van de Federatie werd opgeroepen op een hoorzitting te verschijnen. Deze hoorzitting heeft begin januari met vertegenwoordigers van de NMa plaatsgevonden. Later deze maand zou ook de Raad worden gehoord.

De Raad van Beheer zal mee moeten gaan met de moderne tijd. Het stof van 1902 en de daarbij behorende mentaliteit zal men van zich af moeten schudden. Moderne mensen zijn assertief, zij laten zich niet meer de wet voorschrijven en willen vrij zijn in hun keuzes. Ook vrij in de keus bij welke rasvereniging zij zich willen aansluiten. Het toestaan van meerdere verenigingen per ras past bij een moderne Raad van Beheer anno 2009. Kwaliteit zal blijven en niet of slecht functionerende verenigingen zullen verdwijnen. Ik ben benieuwd hoe 2009 voor de Federatie zal verlopen. We hopen op een spoedige uitspraak.

Namens alle leden van de Federatie van Rasverenigingen Nederland wens ik iedereen een heel goed 2009.

Marianne Eggink